

**СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «ЕЛЕКТРОННА
КОМЕРЦІЯ» ТА «ЕЛЕКТРОННИЙ БІЗНЕС»:
ПРАВОВИЙ АСПЕКТ**

Вінник О.М.,

доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, головний науковий співробітник відділу правового забезпечення ринкової економіки Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України (Київ)

В статті розглядаються питання, пов'язані з використанням інформаційно-комунікаційних технологій у сфері господарювання. Аналізуються положення чинного законодавства України, що регулюють зазначені відносини, виявляються проблеми правового регулювання (включно з необхідністю розмежування понять «електронна комерція» та «електронний бізнес») та пропонуються шляхи їх вирішення, зокрема: доцільність консолідації положень щодо ведення бізнесу в електронній формі в одному акті законодавства, яким може бути розширена редакція Закону «Про електронну комерцію».

Ключові слова: види речових доказів, прямі і побічні речові докази, первісні та похідні речові докази.

ВСТУП

Стрімкість технічного прогресу і відповідно – широке використання інформаційно-комунікаційних технологій кардинально позначилися на веденні бізнесу та появою нових, пов'язаних з цим, понять: *електронна комерція, віртуальний офіс, електронна форма договору, електронний кабінет, бездокументарна форма цінних паперів, веб-сайт компанії, та ін.* Це, своєю чергою, передбачає відповідне закріплення в законодавстві не лише умов/порядку використання у сфері господарювання електронних ресурсів, а й змісту відповідних термінів. Разом з тим, законодавець, все ширше використовуючи подібні поняття, не приділяє уваги щодо проблеми консолідації норм, що регулюють зазначені відносини та закріплюють визначення понять, пов'язаних з використанням у сфері господарювання інформаційно-комунікаційних технологій.

Прийнятий 2015 р. Закон «Про електронну комерцію» [1] цієї функції не виконав, оскільки електронна комерція трактується в ньому досить вузько: як відносини, спрямовані на отримання прибутку, що виникають під час вчинення правочинів щодо набуття, зміни або припинення цивільних прав та обов'язків, здійснені дистанційно з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем, внаслідок чого в учасників таких відносин виникають права та обов'язки майнового характеру [1, п. 1 ч. 1 ст. 3]. Тобто це поняття охоплює лише одну складову ведення бізнесу, а саме: відносини щодо реалізація товарів, робіт, послуг за плату, не говорячи

вже про організаційні аспекти і відповідно – діяльність уповноважених органів щодо організації бізнесу. Правові, економічні та організаційні аспекти використання електронних засобів зв'язку у сфері господарювання досліджувалися переважно з точки зору договірних відносин у сфері підприємництва (власне, електронної комерції у вузькому розумінні), про що свідчать видані монографії, навчальні посібники [2; 3; 4 та ін.] та матеріали науково-практичної конференції з ІТ-права [5].

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Поняття «комерція» традиційно (на відміну від вузького його трактування, що обмежується торгівлею) визначається як підприємницька діяльність, тобто діяльність щодо виробництва зазначених благ з метою їх реалізації за прибуткову плату, що має забезпечити самофінансування суб'єкта підприємництва. Тому в країнах з дуалістичною системою приватного права кодекси, що регулюють відносини у сфері підприємництва, іменуються комерційними (Франція [6]), або торговими (Німеччина [7], Японія [8]). Відтак, електронну комерцію можна розглядати в ширшому розумінні: як функціонування (від заснування до припинення) суб'єктів підприємництва та використання ними **електронних засобів зв'язку** в процесі вищезгаданої діяльності, включно з майновими (матеріально-технічне забезпечення, реалізацію товарів/робіт/послуг) та організаційними відносинами (щодо реєстрації, ліцензування, отримання інших дозволів, сертифікації, сплати податків, реорганізації, ліквідації тощо). З огляду на ці обставини обґрунтованим видається використання поняття електронного бізнесу (**E-business**) як ведення будь-якої бізнес-діяльності у глобальних телекомунікаційних мережах, зокрема в мережі Інтернет [9].

Разом з тим, в чистому вигляді такий бізнес ще не став переважаючим, хоча його елементами пронизана майже вся підприємницька діяльність та функціонування її суб'єктів, що знайшло віддзеркалення в нормативно-правових актах, серед яких не лише *Закон «Про електронну комерцію»* [1], що встановлює порядок вчинення електронних правочинів із застосуванням інформаційно-телекомунікаційних систем та визначає права і обов'язки учасників відносин у сфері електронної комерції, та пов'язані з ним (хоча й прийняті раніше) закони «Про електронні документи та електронний документообіг» [10] і «Про електронний цифровий підпис» [11], а також *акти законодавства*, основним предметом регулювання яких є інші (безпосередньо не пов'язані з електронними ресурсами) відносини, зокрема:

- Господарський кодекс України [12], в якому нещодавно було закріплено положення про оприлюднення державними (в т.ч. казенними) та комунальними підприємствами, господарськими товариствами, що контролюються державою або органом місцевого самоврядування, інформації про свою діяльність (крім випадків, встановлених законом) шляхом розміщення її на власній *веб-сторінці/веб-сайті* або на *офіційному веб-сайті* суб'єкта управління об'єктами державної/комунальної власності, що здійснює функції з управління підприємством, у строки та порядку, встановлені Урядом (щодо господарських організацій, контрольованих державою) чи відповідною місцевою радою (щодо комунальних підприємств та господарських товариств з переважаючою часткою територіальної громади в статутному

капіталі); при цьому доступ до таких *веб-сторінок* та *веб-сайтів* має бути цілодобовим і безоплатним [12, статті 73, 75, 77, 78, 79, 90];

- Податковий кодекс [13], який (серед іншого) передбачає використання електронних ресурсів у сфері оподаткування (Єдиного реєстру податкових накладних та Єдиного реєстру акцизних накладних, які ведуться в *електронному вигляді* центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику; надання послуг *електронного цифрового підпису* – ст. 14; організацію впровадження *електронних сервісів* для суб'єктів господарювання як одну з функцій контролюючих органів (ст. 19-1); контроль за дотриманням суб'єктами господарювання установлених законодавством обов'язкових вимог щодо забезпечення можливості розрахунків за товари (послуги) з використанням *електронних платіжних засобів* – ст. 20 та ін.);

- Повітряний кодекс, що містить визначення [14, ст. 1] *електронного квитка* (електронний документ, що включає маршрут-квитанцію, видану авіаперевізником або від імені авіаперевізника, електронні купони та, у разі використання, документ для посадки) та *електронного аналогу авіаційної вантажної накладної* та передбачає їх використання як договору перевезення, відповідно, пасажирів та багажу;

- Закон «Про Кабінет Міністрів» [15] передбачає оприлюднення на офіційному *веб-сайті* Кабінету Міністрів України (КМУ) проектів актів Уряду та прийнятих в установленому порядку постанов КМУ (статті 50; 52);

- Закон «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» [16], що закріплює: обов'язок органів виконавчої влади щодо створення та забезпечення функціонування в *мережі Інтернет веб-сторінок*, які містять інформацію, необхідну суб'єктам господарювання для провадження ними господарської діяльності (ст. 8); . можливість подання в *електронній формі* за допомогою засобів *телекомунікацій* заяви про одержання (переоформлення, одержання дубліката, анулювання) документа дозвільного характеру, а також повідомлення дозвільного органу про відмову у видачі такого документа (ст. 4-1);

- Закон «Про акціонерні товариства» [17], який передбачає: (а) розміщення на власному *веб-сайті* акціонерного товариства інформації про проведення загальних зборів акціонерів (ст. 35), а також про можливість надання акціонерам для ознайомлення в *електронній формі* документів, на підставі яких прийматимуться рішення на загальних зборах (ст. 36); (б) бездокументарну форму акцій [17, ч. 2 ст. 20] як виду цінного паперу, що існує у формі електронного документа [18, ч. 3 ст. 3];

- Закон «Про публічні закупівлі» [19], в якому закріплено визначення понять (ст. 1): *авторизований електронний майданчик* (авторизована Уповноваженим органом інформаційно-телекомунікаційна система, яка є частиною електронної системи закупівель та забезпечує реєстрацію осіб, автоматичне розміщення, отримання і передання інформації та документів під час проведення процедур закупівель, користування сервісами з автоматичним обміном інформацією, доступ до якого здійснюється за допомогою мережі Інтернет), *веб-порталу Уповноваженого органу* з питань закупівель (інформаційно-телекомунікаційна система, до складу якої входять модуль електронного аукціону і база даних, та який є частиною електронної системи закупівель та забезпечує створення, зберігання та оприлюднення всієї інформації про закупівлі, проведення електронного

аукціону, автоматичний обмін інформацією і документами та користування сервісами з автоматичним обміном інформацією, доступ до якого здійснюється за допомогою мережі Інтернет), *електронної системи закупівель* (інформаційно-телекомунікаційна система, що забезпечує проведення процедур закупівель, створення, розміщення, оприлюднення та обмін інформацією і документами в електронному вигляді, до складу якої входять веб-портал Уповноваженого органу, авторизовані електронні майданчики, між якими забезпечено автоматичний обмін інформацією та документами), *інформаційного ресурсу Уповноваженого органу* (сайт, наповнення якого здійснює Уповноважений орган та на якому надаються безоплатні консультації з питань закупівель, доступ до якого здійснюється через мережу Інтернет), а також положення про *оприлюднення інформації про закупівлі на веб-сайтах замовника* (у разі наявності) або веб-сайтах відповідних органів влади, органів місцевого самоврядування (ст. 10);

• Закон України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні" [20], що містить положення щодо розміщення інформації про призначення тимчасового адміністратора у день його призначення на офіційному *веб-сайті* Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (ст. 11-1);

• Закон «Про доступ до публічної інформації» [21], який передбачає серед джерел доступної інформації офіційні *веб-сайти в мережі Інтернет*, єдиний державний *веб-портал відкритих даних* (ст. 5); закріплює поняття публічної інформації у формі відкритих даних (публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання), порядок її надання розпорядником на єдиному державному веб-порталі відкритих даних та на своїх веб-сайтах, своєчасного оновлення такої інформації (*але без зазначенні строків та відповідальності за несвоєчасне оновлення*); покладення обов'язку щодо створення та забезпечення функціонування єдиного державного веб-порталу відкритих даних на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері електронного урядування (ст. 10-1);

• підзаконні акти про *електронне урядування* (головною складовою останнього є *електронний уряд* - єдина інфраструктура міжвідомчої автоматизованої інформаційної взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування між собою, з громадянами і суб'єктами господарювання) [22] та уповноважений з цих питань орган – Державне агентство з питань електронного урядування України, одним з основних завдань якого є реалізація державної політики у сфері інформатизації, електронного урядування, формування і використання *національних електронних інформаційних ресурсів*, розвитку інформаційного суспільства [23, п. 3], в т.ч. узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробка пропозицій щодо його (законодавства) вдосконалення; здійснення державної реєстрації *електронних інформаційних ресурсів* державних органів, органів місцевого самоврядування та інших юридичних осіб публічного права, доступ до яких здійснюється через телекомунікаційні мережі загального користування, та видає відповідні свідоцтва; забезпечення (в межах своїх повноважень) належного функціонування *Єдиного веб-порталу Кабінету Міністрів України* з можливістю інтеграції інформаційних ресурсів центральних та місцевих органів виконавчої влади, що розміщені в Інтернеті;

координування діяльності органів виконавчої влади, пов'язаної із створенням та інтеграцією електронних інформаційних систем і ресурсів в Єдиний веб-портал органів виконавчої влади та наданням інформаційних та інших послуг через електронну інформаційну систему "Електронний Уряд" [23, п. 4], та ін.

Аналіз лише вищезгаданих положень чинного законодавства свідчить про обов'язкову наявність у суб'єктів господарювання, які мають певну організаційно-правову форму (АТ, зокрема), контролюються носієм публічних інтересів (державою/органом місцевого самоврядування), є органом виконавчої влади, в т.ч. *уповноваженим* (на певному ринку/щодо певних аспектів ведення бізнесу) органом, *власного веб-сайту*, на якому має розміщуватися обов'язкова для оприлюднення інформація. Однак зазначені положення є неповними, оскільки не містять норм про обов'язковість своєчасного (*із зазначенням строків*) оновлення розміщеної на сайті інформації та наслідки невиконання/неналежного виконання такого обов'язку. Внесені зміни до законодавства щодо *усунення адміністративних бар'єрів для експорту послуг з використанням електронних засобів зв'язку* [24], які неоднозначно сприймаються практиками [25]. У Верховній Раді доопрацьовуються й проекти інших законів, пов'язаних з використанням електронних ресурсів, в т.ч. «Про електронні довірчі послуги» [26], «Про електронні комунікації» [27]. Отже, масив актів законодавства, що регулюють відносини, пов'язані з Е-бізнесом та Е-регулюванням стрімко збільшується, а, відтак, орієнтуватися в ньому стає доволі проблематично.

Крім того, досить гостро постає проблема захисту авторського права на оприлюднені в мережі Інтернету твори. Як зазначає Пономаренко О.В., цифрова форма, що використовується в такій мережі дає можливість швидко й просто змінювати твір (у разі такої необхідності), «однак автор не може захиститись від розповсюдження відтворень, зроблених з первинного примірника. Так само в режимі он-лайн може змінюватися інформація щодо особи автора» [28]. «Автономність, як властивість мережі Інтернет означає можливість користувача діяти анонімно», включно з можливістю «ліквідації особою будь-яких слідів своєї діяльності в цій мережі» [28]. Поряд з анонімістю постала й проблема користування мережею Інтернет від чужого імені, що зумовлено появою IP-адрес та спеціальних програмних засобів, «здатних приховувати IP-адреси користувачів або зазначати фіктивні, замість реальних». Фактично особа, чиє авторське право в Інтернеті порушено, часто не може виявити суб'єкта, до якого можна було б адресувати вимогу з відшкодування шкоди тощо [28]. Якщо цю проблему навряд чи можна вирішити суто правовими засобами, то завдання оптимізації правового регулювання відносин Е-бізнесу стає вельми актуальним через розпорошеність відповідних (в т.ч. вищезгаданих) норм в численних актах законодавства.

ВИСНОВКИ

Положення щодо ведення бізнесу та його організації (включаючи дотримання суб'єктами підприємництва встановлених законодавством вимог) з використанням електронних ресурсів потребує консолідації в одному акті законодавства, яким може стати розширена (порівняно з нині чинною) редакція Закону «Про електронну комерцію» [1] під новою назвою «Про електронну комерцію та електронний бізнес», в якому мають розмежовуватися поняття «електронна комерція» та «електронний бізнес» (перше – як відносини щодо реалізації товарів, робіт, послуг з

використанням інформаційних технологій, а друге – як організація, безпосереднє здійснення, в т.ч. реалізацію результатів бізнес-діяльності, та припинення підприємництва, включаючи відносини з уповноваженими органами, з переважаючим – понад 50% – використанням інформаційних технологій). Відповідно, мають бути визначені пов'язані з цим обов'язки суб'єктів підприємництва та уповноважених органів, включно з наявністю у них власного веб-сайту (веб-сторінки) для розміщення інформації, що підлягає оприлюдненню, вчасному внесенню змін до такої інформації, відповідальність та інші наслідки за порушення такого обов'язку (в т.ч. можливість визнання недійсними договорів, що були укладені на підставі несвоєчасно оновленої на веб-сайті/веб-сторінці інформації, тобто такої, що ввела в оману контрагента). Це дозволить забезпечити:

визначення поняття **Е-комерції** як складової **Е-бізнесу** з притаманними останньому майновими та організаційними аспектами підприємництва як у відносинах з собі подібними, так і з суб'єктами організаційно-господарських повноважень (в т.ч. уповноваженими органами, саморегульованими організаціями);

більш значний рівень прозорості та зрозумілості правового регулювання **Е-бізнесу** для пересічних його учасників та споживачів, які не мають можливості часто звертатися до недешевих послуг бізнес-юристів, а, відтак, подібне регулювання відповідатиме соціальному спрямуванню економіки України, що має забезпечуватися державою відповідно до положень Конституції України [29, ч. 4 ст. 13] та Національної стратегії сприяння розвитку *громадянського суспільства* в Україні на 2016 – 2020 роки, спрямованої на створення належних умов для ефективної взаємодії держави, громадянського суспільства та бізнесу задля модернізації України, підвищення добробуту і створення рівних можливостей для всіх [30];

подальший розвиток в Україні *інформаційного суспільства*, включно з *вдосконаленням* законодавства з регулювання інформаційних відносин (інформаційного законодавства), зокрема його *кодифікація* [31, п. 2 розділу III].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Закон від 03.09.2015 р. «Про електронну комерцію» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2015 р., № 45, ст. 410.
2. Чучковська А. В. Правове регулювання електронної комерції в Україні. Навчальний посібник. К.: Центр учбової літератури, 2007. 224 с.
3. Тардаскіна Т.М. Електронна комерція: Навчальний посібник / Тардаскіна Т.М., Стрельчук Є.М., Терешко Ю.В. Одеса: ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2011. 244 с.
4. Юдін О. М. Системи електронної комерції: створення, просування і розвиток : монографія / О. М. Юдін, М. В. Макарова, Р. М. Лавренюк. Полтава : РВВ ПУЕТ, 2011. 201 с.
5. IT право: проблеми і перспективи розвитку в Україні: збірник матеріалів науково-практичної конференції. Львів: НУ «Львівська політехніка», 2016. 396 с.
6. Коммерческий кодекс Франции / Перевод с французского, предисловие, дополнение, комментарии и справочный аппарат В.Н. Захватаева. М. : Волтерс Клувер, 2010. 672 с.
7. Торговое уложение Германии. Закон об акционерных обществах. Закон об обществах с ограниченной ответственностью. Закон о производственных и хозяйственных кооперативах / пер. с нем. Е. А. Дубовицкая ; сост. В. Бергман. М. : Волтерс Клувер, 2005. 596 с.
8. Торговый кодекс Японии. Пер. с япон. А. А. Лыхо / Под общ. ред. Тэцуо Сато.- М.: МИКАП, 1993.- С. 17-166.

9. *Борецька І.Ю. Мареев С.В. Степова С. В.* Електронна комерція як складова частина електронного бізнесу [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://www.rusnauka.com/15_APSN_2010/Informatica/67272.doc.htm (дата доступу 07.11.2016 р.).
10. Закон України від 22.05.2003 р. «Про електронні документи та електронний документообіг» // ВВР України. 2003. № 36. Ст. 276.
11. Закон України від 22.05.2003 р. «Про електронний цифровий підпис» // ВВР України, 2003, № 36, ст. 276.
12. *Господарський* кодекс України від 16.01.2003 р. // ВВР України, 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144
13. *Податковий* кодекс України від 02.12.2010 р. // Офіційний вісник України, 2010, № 92.
14. *Повітряний* кодекс України від 19.05.2011 р. // ВВР України, 2011, № 48-49, ст. 536.
15. Закон від 27.02.2014 р. «Про Кабінет Міністрів України» // ВВР України, 2014, № 13, ст.222.
16. Закон від 06.09.2005 р. «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» // ВВР України, 2005, N 48, ст.483.
17. Закон від 17.09.2008 р. «Про акціонерні товариства» // ВВР України, 2008, N 50-51, ст.384
18. Закон від 23.02.2006 р. «Про цінні папери та фондовий ринок» // ВВР України, 2006, N 31, ст.268
19. Закон від 25.12.2015 р. «Про публічні закупівлі» // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 9, ст.89
20. Закон України від 30.10.1996 р. «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» // ВВР України, 1996 р., № 51, ст. 292.
21. Закон від 13.01.2011 р. «Про доступ до публічної інформації» // ВВР України, № 32, стор. 1491, стаття 314.
22. *Концепція* розвитку електронного урядування в Україні, затв. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2010 р. N 2250-р // Офіційний вісник України, 2010 р., № 97, стаття 3443.
23. *Положення* про Державне агентство з питань електронного урядування України, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 492 // Офіційний вісник України, 2014 р., № 80, стор. 14, стаття 2269
24. Закон України від 03.11.2016 № 1724-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо усунення адміністративних бар'єрів для експорту послуг» // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 52, ст.860.
25. *Пасютина А.* Украинским айтишникам решили облегчить экспорт услуг. Но вряд ли это побудит их легализоваться [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://strana.ua/articles/analysis/38924-ukrainskie-frilansery-smogut-zaklyuchat-mezhdunarodnye-dogovora-po-email.html> (дата звернення 08.11.2016 р.).
26. *Постанова* Верховної Ради України від 07.02.2017 р. № 1833-VIII «Про направлення на повторне друге читання проекту Закону України про електронні довірчі послуги» [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1833-19> (дата звернення 27.03.2017 р.).
27. *Постанова* Верховна Рада України від 20.09.2016 № 1521 «Про направлення на повторне перше читання проекту Закону України про електронні комунікації» (реєстр. № 3549-1) Верховна Рада України; -VIII // ВВР України, 2016, № 40, ст.629 .

28. Пономаренко О.В. Підходи до розуміння мережі Інтернет в юридичній науці [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://www.readera.org/other/pidkhodye-do-rozuminnja-merezhi-internet-v-juryedyechniyu-nautsi-10182318.html> (дата звернення 18.11.2016 р.).

29. Конституція України від 28.06.1996 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141.

30. Указ Президента України від 26.02.2016 р. № 68/2016 «Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні» [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/682016-19805> (дата звернення 09.11.2016 р.).

31. Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки, затв. Законом від 09.01.2007 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2007, № 12, ст.102 .

INTERRELATION OF THE CONCEPTS “ELECTRONIC COMMERCE” AND “ELECTRONIC BUSINESS”: LEGAL ASPECT

Vinnyk O. M., Doctor of Legal Sciences, Professor, Main Researcher of the of the department of legal support of a market economy of the Academician F. H. Burchak Scientific Research Institute of Private Law and Entrepreneurship of NALS of Ukraine (Kyiv)

Keywords: information and communication technologies; electronic commerce; electronic business/ E-business; legislation improvement.

This paper presents the issues related to the use of information and communication technologies in the economic field. Based on analysis (incl. the Economic Code, Tax Code, Air Code; laws “On electronic commerce”, “On public procurement”, “On joint stock companies”, “On access to public information”, “On basic principles of the information society in Ukraine”, a number of non-legislative acts, etc.); a number of theoretical scientific papers on electronic commerce issues and the use of electronic communication means in business activities; interpretation of the terms “commerce” and “business”, the author makes a number of conclusions on:

multiple innovations in Ukrainian legislation, focused on the widespread use of information and communication technologies in the economic field, which should provide the development of the information society and the social orientation of the economy;

dispersion of the regulations which control these relationship in a great number of legislative acts;

Ukrainian legislators’ narrow interpretation of “electronic commerce” concept, covering mostly proprietary and contractual relations in entrepreneurship field, leaving organizational aspects of running business using electronic means of communication (E-business) without due attention;

the need to consolidate the regulations on conduct of E-business in a single legislative act.

It is suggested to accomplish this consolidation in the extended version of the Law “On electronic commerce” by adjusting its name accordingly – “On electronic commerce and electronic business”.